

skolen, der er blevet til uden dialog med folkeskolens parter. I forligspartiernes forsøg på at dække sig ind gennemføres en række krumspring for at forhindre rangordning af skoler ud fra resultaterne af statens obligatoriske test. Det kunne tillægges en vis sympati, men det rejser en lang, lang række demokratiske problemer. Det havde derfor været langt enklere at undlade at indføre denne tvangsforanstaltning med de statslige, obligatoriske test og i stedet lade hver enkelt skole udarbejde en konkret handlingsplan i forhold til den konkrete skoles udvikling over de næste 5 år, herunder også skolens og lærernes brug af lærerstyrede test i undervisningen og i samarbejdet med hjemmene.

Det Radikale Venstre skelner principielt mellem statens obligatoriske test af elevens opfyldelse af de af staten opstillede mål og lærerens test af elevens tilegnelse af undervisningens mål. Det Radikale Venstre er stærk tilhænger af det sidste. Det pædagogiske ansvar er lærernes, og kun de kan løfte det. Statens test vil uafvendeligt få en styrende og kontrollerende karakter, uanset hvilke besværgelser forligspartierne udtrykker i lovforslagets bemærkninger m.v. Det Radikale Venstre finder, at forligspartierne gør sig skyldige i stor naivitet, hvis de tror, at statslige obligatoriske test ikke vil være endog særdeles styrende for undervisningen og dermed også for valg af undervisningsmetoder m.v. samt undervisningens rækkevidde. Der er en overhængende og akut risiko for, at undervisningen begynder at rette sig mod det at være dygtig til at gennemføre test, og at det er testens faglige fokus, der bestemmer undervisningens faglige fokus.

Det er centralt i lovforslaget, at resultaterne af statens test er hemmelige. De er også hemmelige for eleven selv. Eleven må kun få testens resultat formidlet af læreren. Hverken eleven, de faglige miljøer eller offentligheden har mulighed for at diskutere de konkrete test. Det er et demokratisk problem. Dette forstærkes af, at de hemmelige testresultater skal gøres til genstand for vurdering af skolens kvalitet. Hver kommune bliver således forpligtet til at lave en kvalitetsrapport om hver enkelt af kommunens skoler, hvor skolens hemmelige testresultater indgår. Det betyder, at kommunens vurdering af skolens kvalitet kun kan gøres til genstand for gættier, fordi man som medarbejder, leder, forælder eller borger ikke ved noget som helst om, hvad testresultaterne vejer i bedømmelsen, eller hvordan de har været.

Lovforslaget tilsigter, at der skal gives en verbal tilbagemelding til elever og forældre. Ikke desto mindre foreslår forligspartierne i lovforslag nr. L 170, at der udarbejdes en national præstationsprofil, hvor resultaterne inddeles i passende kategorier. Det synes derfor uafvendeligt, at statens testresultater bliver til en kategorisering af den enkelte elev. Kombineret med screening og elektroniske elevjournaler øges bureaukratiet på bekostning af undervisningen.

Forligspartierne finder, at gennemførelse af statens test, tilbagemelding til elever og forældre m.v. kan gøres uden omkostninger for kommuner og skoler. Men det er opgaver, som allerede skal løses i dag. Det betyder, at den evaluering og tilbagemelding, der finder sted i dag, må skule fuldt og helt udskiftes med statens test. Der henvises til undervisningsministerens svar på spørgsmål 17, der gør omfanget meget tydeligt.

Forligspartierne har afsat knap 100 mio. kr. til at udarbejde det statslige testsystem og lave en kampagne for det. Det Radikale Venstre vil med interesse følge udviklingsarbejdet (der jo både har vist sig at være dyrere og mere tidskrævende end først forventet) af statens test, både for så vidt angår tidsplaner, økonomi og det blik til indholdet, som dog er stillet i udsigt via modelopgaver. Ligeledes forventer Det Radikale Venstre, at den varslede kampagne ikke får karakter af en reklamekampagne for forligspartierne.

Lovforslaget gør også folkeskolens afgangsprøve obligatorisk og binder afgangsprøverne sammen i en samlet pakke. De nye afgangsprøver skal sættes i kraft den 1. august 2006. Når man tager det kaos i betragtning, som har hersket i forhold til en række af folkeskolens naturfaglige fag, forekommer det mere hensigtsmæssigt at give sig noget bedre tid. Når afgangsprøven bindes sammen i én pakke, kan det indirekte blive en meget stor binding for de frie skoler, der gerne vil afholde en række af folkeskolens afgangsprøver, men som har en anden pædagogisk tilgang til test og prøver, end den som regeringen lægger ned over folkeskolen. Hvis man kun kan afholde alle prøver eller ingen prøver, lægger man stort set også en fagplan ned over den enkelte frie skole. Så er det så som så med friheden. Men regeringen havde jo i øvrigt også skruet den ned på vågeblus i tidligere lovgivning.